

GEMEENTEBLAD VAN HELMOND

Jaar : 2006 Nummer: 7

Besluit : B & W 23 januari 2006

Wijziging invulling richtlijn B156 Gemeentelijke uitvoeringsregels inzake langdurigheidstoelage

In deze richtlijn kan het college van B&W nadere of afwijkende uitvoeringsregels opnemen met betrekking tot het verlenen van de langdurigheidstoelage.

Juridische overwegingen

De in deze richtlijn bedoelde uitvoeringsregels zien niet op een vrije beleidsruimte. Zij dienen om de handelswijze van het college aan te geven op onderwerpen waar de tekst van [artikel 36 WWB](#) nog onduidelijkheden voor de uitvoering laat. Het gaat hierbij om:

- de situatie waarin een van de gehuwden geen recht op langdurigheidstoelage heeft.
- de periode waarover het vermogen moet worden vastgesteld.
- de situatie waarin belanghebbende binnen de periode van 60 maanden gedetineerd is geweest.
- hetgeen wordt beschouwd als inkomsten in verband met arbeid.

Het college hoeft deze richtlijn enkel in te vullen voorzover het [artikel 36 WWB](#) afwijkend of nader wil uitleggen dan als in [paragraaf B8.2](#) van het handboek WWB is gebeurd.

De huidige invulling van de richtlijn is:

Met betrekking tot het gestelde in paragraaf B8.2 onderdeel 2 (recht op langdurigheidstoelage / kring van rechthebbenden) worden de navolgende opmerkingen geplaatst.

- Vermogen
Bij de vermogenstoets kan in beginsel in alle gevallen worden uitgegaan van de actuele stand van het vermogen van de aanvrager op moment van de peildatum. Peildatum is ingangsdatum waarop de periode van 60 maanden is bereikt.
- Gedetineerden
Leidt detentie tot onderbreking van de periode van 60 maanden i.v.m. langdurigheidstoelage?
Tijdens de detentie worden geen sociale zekerheidsrechten opgebouwd, hierdoor leidt detentie tot een onderbreking van deze periode. Daarmee wordt niet meer voldaan aan de wettelijke voorwaarde (artikel 36 WWB) inzake 'ononderbroken periode'.
- Eén partner geen recht
Als een van de partners inkomsten uit arbeid heeft, is voor beide geen recht op de langdurigheidstoelage. Dit geldt ook voor ex-partners (over de afgelopen 60 maanden).

Uit de ervaringen met de langdurigheidstoelage (LDT) in de praktijk, zijn er redenen om de richtlijn aan te vullen.

Tot 1 januari 2004 kenden nagenoeg alle gemeenten in Nederland een eigen minimabeleid. Dit beleid kwam tot uitdrukking via het instellen van allerlei fondsen en regelingen (witgoedregeling, hulpfondsen, tegemoetkomingsregelingen).

Met de komst van de WWB vanaf 1 januari 2004 zijn bij velen van deze gemeenten de fondsen en regelingen ingetrokken.

Dergelijke regelingen zijn, volgens het kabinet, in strijd met wet- en regelgeving. Daarnaast is er gezorgd voor een adequate vervanging, zijnde de langdurigheidstoelage (LDT).

De LDT geeft mensen die meerdere jaren zijn aangewezen op een minimum inkomen een extraatje.

Knelpunten

Belangrijkste knelpunt bij de uitvoering van de LDT, betreft het feit dat deze regeling onderdeel is van de WWB. Daarmee worden doelgroepen 'automatisch' afgesloten van de LDT. Zo kenden veel miniregelingen als doelgroep de personen die een inkomen hebben van 105 of 110% van de bijstandsnorm.

Daarnaast zijn de criteria om in aanmerking te komen voor de LDT zodanig dat er ongewenste effecten optreden in de uitvoeringspraktijk (1 dag werken in de afgelopen 5 jaren betekent geen recht op een LDT).

Door het kabinet is toegezegd dat begin 2006 (april) een voorstel zal worden gedaan om de belangrijkste knelpunten op te lossen.

Aanpassing huidige uitvoering

Een belangrijk uitgangspunt om in aanmerking te komen voor een langdurigheidstoeslag is het ontbreken van enig arbeidsperspectief. Geen perspectief voor het verleden (5 jaar terug kijken) en niet naar de toekomst.

In de uitvoeringspraktijk blijkt dat bij een aantal groepen dit uitgangspunt te knellen.

De betreffende groepen zijn:

- personen van 57½ jaar en ouder;
- arbeidsongeschikten met een arbeidskundig onderzoek;
- gedeeltelijk arbeidsongeschikten en een aanvullende bijstand;
- personen die een zeer korte onderbreking hebben gekend vanwege vakantie.

Voorgesteld wordt om de richtlijn als volgt aan te vullen:

- **Personen van 57½ jaar en ouder**

Deze categorie personen kennen een formele arbeidsverplichting. Door CWI en gemeente worden deze mensen niet actief bemiddeld naar de arbeidsmarkt. Deze groep ontbreekt het aan arbeidskansen.

Van deze personen in de WWB en in de WAO wordt automatisch (mits voldaan is aan de overige criteria) aangenomen geen arbeidskansen te hebben.

Voor de categorie WAO is het dan niet meer van belang of er een arbeidskundig onderzoek heeft plaatsgevonden bij de laatste (her)keuring.

Dus: geen toets op arbeidsperspectief (WWB en WAO) bij personen van 57½ jaar en ouder.

- **Arbeidskundig onderzoek**

Bij arbeidsongeschikten met een volledige WAO is de vraag aan de orde of bij de laatste (her)keuring een arbeidskundig onderzoek heeft plaatsgevonden. Indien dit het geval is, wordt aangenomen dat er sprake is van mogelijkheden in relatie tot de arbeidsmarkt.

Bij navraag over de uitslag van het arbeidskundig onderzoek blijkt in vele gevallen de conclusie te zijn dat er "geen verdien capaciteit" aanwezig is. Met andere woorden, de persoon is niet in staat zelfstandig in zijn inkomen te voorzien.

In dergelijke situaties kan uitgegaan worden van het resultaat van het onderzoek en niet van het enkele feit dat er arbeidskundig onderzoek heeft plaatsgevonden.

Dus: indien arbeidskundig onderzoek aangeeft "geen verdien capaciteit" overgaan tot toekenning.

- **Personen met een gedeeltelijke WAO en aanvullende bijstand**

Bij de beoordeling van de LDT worden de personen met een gedeeltelijke WAO uitgesloten omdat zij inkomen hebben uit of in verband met arbeid.

In de praktijk blijkt dat personen met een gedeeltelijke WAO geen actieve sollicitatieverplichting hebben voor de WWB. Voor deze verplichtingen is vaak ontheffing verleend. Arbeidsperspectief is er niet of nauwelijks.

Deze personen zijn volledig te vergelijken met personen met een volledige WAO.

Deze categorie kan op een lijn behandeld worden als de volledig arbeidsongeschikte met een volledige WAO.

Dus: gedeeltelijk WAO en aanvullend WWB zonder actieve arbeidsverplichtingen gelijk schakelen met een volledige WAO-er.

- Personen die een zeer korte onderbreking van de uitkering hebben gekend
Deze situatie doet zich vooral voor bij personen die met vakantie gaan in hun moederland. De toegestane periode van 4 weken wil dan wel eens met een paar dagen zijn overschreden. In dergelijke gevallen is er geen sprake meer van een ononderbroken periode van 60 maanden. Gedurende deze paar dagen is er geen sprake geweest van het hebben van (ander) inkomen uit of in verband met arbeid en zijn arbeidskansen niet of nauwelijks gemist.
In deze situaties kan overgegaan worden tot toekenning van LDT.
Dus: een zeer korte onderbreking WWB (met name i.v.m. vakantie) van maximaal 3 dagen is geen beletsel voor toekenning LDT.

De ingangsdatum van deze aanvulling wordt met terugwerkende kracht voorzien per 1 januari 2006.

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:
26 januari 2006
De gemeentesecretaris
Mr. A.C.J.M. de Kroon